

РЕШЕНИЕ

№ 5461

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛИ. ИВ. МИТЕВА

при участието на секретаря ДИАНА Й. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ЛИ. ИВ. МИТЕВА Гражданско дело № 20231110106948 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по искова молба на „***“ АД с ЕИК ***, с която дружеството е предявило по реда на чл.422, ал.1 ГПК, срещу Р. Ф. Ф. с ЕГН: ***** и адрес: гр. София, ЖК ***, бл.24, вх.2, ет.6, ап.44 , установителен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с 1980, ал. 1 от Закона за водите за сумата **1785,92 лева** (хиляда седемстотин осемдесет и пет лева и 92 стотинки), представляваща стойност на доставена вода и ВиК услуги за имот с адрес гр. София, ЖК ***, бл.24, вх.2, ет.6, ап.44 и кл. 1003122531, дължима в периода от 18.06.2021 г. до 19.06.2022 г., ведно със **законна лихва** от 26.09.2022 г. до изплащане на вземането, сумата **94,48 лева** (деветдесет и четири лева и 48 стотинки), представляваща мораторна лихва за периода от 19.07.2021 г. до 19.06.2022 г. , за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 27.10.2022 г. по ч.гр.д. № 51766/2022 г.

Ищецът твърди, че ответникът е потребител на ВиК услуги по смисъла на пар. 1, т. 2, б. „а“ от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги и чл. 3, ал. 1 от Наредба №4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите за ползване на водоснабдителни и канализационни услуги. Предвид посоченото претендира да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника за предоставяне на ВиК услуги при публично известни общи условия. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника ВиК услуги (доставка на питейна вода и отвеждане на отпадни води) в посочения обект, като купувачът не е заплатил дължимата цена.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК не депозира отговор на исковата молба. С възражението по чл. 414 ГПК длъжникът оспорва наличието на облигационни отношения с ищеца.

Със становище от 11.12.2023 г. ответникът оспорва исковата молба, твърди, че поддържа, че ищецът не представя доказателства за наличие на облигационни отношения , както за собствеността, така и за вещно право на ползване.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените искове, възраженията срещу

тях и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Основателността на предявения иск по чл. 79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. чл. 198о, ал.1 ЗВ е необходимо да бъде доказано в рамките на производството, че в процесния период между ищецът в качеството на ВиК оператор и ответника в качеството на потребител на ВиК услуги е съществувало валидно облигационно отношение, по силата на което ищецът е доставял В и К услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза поне на претендираната сума. Доказателствената тежест за установяване на посочените обстоятелства с оглед разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК е на ищеца, който ги твърди и основава претенциите си на тяхното съществуване.

Съгласно разпоредбата на чл.198о, ал.1 от Закон за водите страните по облигационното отношение по предоставяне на В и К услуги по смисъла на този закон и Закон за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), са В и К операторите и потребителите. Съгласно § 1, т. 2, б. "а" и б. "б." от ДР на ЗРВКУ "потребители" по смисъла на закона са: юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги; юридически или физически лица - собственици или ползватели на имоти в етажната собственост. Сходна е дефиницията и в разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, според която абонати, съответно потребители на услуги В и К, са отделните собственици на имоти и лица, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилищни имоти.

В настоящото производство не се установява по безспорен начин в рамките на процесния период ответникът да притежава някое от посочените качества, което да го квалифицира като потребител на ВиК услуги и страна по облигационна връзка с ищеца за предоставяне на ВиК услуги. С исковата молба ищецът представя справка от 20.05.2022 г. за вписвания, отбелязвания и заличавания по персоналната партида на ответника в Службата по вписванията – София. От същата е видно, че са налице вписвания и заличавания на възбрани на процесния имот, като последната възбрана е вписана на 06.01.2021 г. и е заличена на 26.11.2021 г.

Ищецът е поискал изискване на доказателства от трето за производството лице – Столична община, като според постъпилата информация от Столична община, Дирекция „Общински приходи“, Отдел „ОП-Красно село“ ответникът е данъчно задължено лице за процесния имот за периода от 18.06.2021 г. до 19.06.2022 г.

В доказателствена тежест на ищеца в производството по предявените искове е да установи обстоятелствата, въз основа на които претендира да е възникнала облигационна връзка с потребителя, като с доклада по делото това изрично му е указано.

Ангажираните от ищеца доказателства съдът преценява като недостатъчни да установят при условията на пълно и главно доказване обстоятелства, които да обуславят възникването и съществуването на твърдяната облигационната връзка между страните. Вписването на възбрана в имотния регистър няма доказателствена стойност по отношение правото на собственост, а ищцовото дружество не е ангажирало надлежни доказателства за установяване притежание от ответника на правото на собственост. Съгласно приетото с Тълкувателно решение № 6 от 14.03.2014 г. по тълк. д. № 6/2013 Г., ОСГТК на ВКС, т.5. принадлежността на имуществото, предмет на обезпечението, към патримониума на ответника не е предпоставка за допускане на обезпечение чрез налагане на възбрана или заповед. В тази връзка следва да се има предвид и че съгласно чл. 449, ал.1 и ал. 2 ГПК, когато изпълнението се насочва върху имот, съдебният изпълнител едновременно с поканата за доброволно изпълнение до длъжника, изпраща до службата по вписванията писмо за налагане на възбрана върху имота. Възбрана се налага чрез вписването ѝ в нотариалните книги по партидата на длъжника, където се нанасят последователно всички вписвания, отбелязвания и заличавания и се посочва и съответната книга, том и страница, където е

подреден актът - чл. 36, ал.1 от Правилника за вписванията. Към момента на изпращане на писмото за вписване на възбрана върху имот на длъжника, съдебният изпълнител не извършва проверка дали длъжникът действително е собственик на имота. Задължение за извършване на проверка дали имотът е собственост на длъжника възниква за съдебния изпълнител едва при описа на имота/ арг. от чл. 483 ГПК/ .

Не съставлява доказателство за притежание правото на собственост върху имота и постъпилата от Столична община, Дирекция „Общински приходи“ информация, че ответникът е данъчно задължено лице. В случая не се представя декларация по чл.14 ЗМДТ от ответника за деклариране на имота като негов собствен, която да бъде съобразена евентуално като извънсъдебно признание, а самото удостоверяването на воденето на ответника като задължен да заплаща местните данъци и такси не е се ползва с материална доказателствена сила по отношение притежание правото на собственост.

По изложените съображения в рамките на производството ответникът не се установява при условията на пълно и главно доказване да притежава качеството потребител на ВиК услуги за процесния обект по смисъла на пар.1, ал.1, т.2, б. „а“ от ДР на ЗРВКУ и на чл.3, ал.1, т.2 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. и следователно не е задължена страна по договор при общи условия за цената на предоставени в този имот ВиК услуги, предвид което и предявените срещу него искове за главница и лихва са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

С оглед крайния извод за неоснователност на претенциите на ищеца, последният на основание чл. 78, ал. 3 ГПК дължи на ответника сторените и доказани в разноски за производството. Такива ищецът за исковото не установява да е сторил. Установява извършването на разноски за адвокатско възнаграждение за адвокатска защита по заповедното дело в размер на 400 лева, платени в брой според представения с възражението договор за правна защита и съдействие. Основателно е възражението на ищеца за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвоката, депозирал възражението по чл. 414 ГПК. С оглед решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, съдът не е обвързан от минималните размери на Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което намалява на основание чл. 78, ал. 5 ГПК адвокатското възнаграждение за заповедното производство до 100 лева предвид фактическата и правната сложност на действието по подаване на бланково възражение по реда чл. 414 ГПК , с което се изчерпва оказаната адвокатска помощ в заповедното производство

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422 ГПК искове от „****“ АД, ЕИК *** срещу Р. Ф. Ф. с ЕГН: ***** и адрес: гр. София, ж.к. ***, бл.24, вх.2, ет.6, ап.44 , установителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с 1980, ал. 1 от Закона за водите за сумата **1785,92 лева** (хиляда седемстотин осемдесет и пет лева и 92 стотинки), представляваща стойност на доставена вода и ВиК услуги за имот с адрес гр. София, ЖК ***, бл.24, вх.2, ет.6, ап.44 и кл. 1003122531, дължима в периода от 18.06.2021 г. до 19.06.2022 г., ведно със **законна лихва** от 26.09.2022 г. до изплащане на вземането и с правно основание чл. 86 ЗЗС за сумата **94,48 лева** (деветдесет и четири лева и 48 стотинки), представляваща мораторна лихва за периода от 19.07.2021 г. до 19.06.2022 г. , за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 27.10.2022 г. по ч.гр.д. № 51766/2022 г.

ОСЪЖДА ****“ АД, ЕИК *** да заплати на Р. Ф. Ф. с ЕГН: ***** и адрес: гр. София, ж.к. ***, бл.24, вх.2, ет.6, ап.44 сума в размер на 100 лева – разноски по ч.гр.д. № 51766/2022 г. по описа на СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____